

EUROPEISKA
UNIONENS RÅD

Bryssel den 31 augusti 2009 (23.9)
(OR. en)

12786/09

LIMITE

JUR 346
COHOM 188
CONUN 78

YTTRANDE FRÅN JURIDISKA AVDELNINGEN^(*)

Ärende: Förslag till rådets beslut om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (dok. 12892/2/08 REV 2)
– Europeiska gemenskapens reservation om anställning av personer med funktionshinder i försvarsmakten

1. Vid sitt möte den 26 juni 2009 begärde arbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna ett skriftligt yttrande från rådets juridiska avdelning om huruvida Europeiska gemenskapen som sådan kan anmäla en reservation mot artikel 27.1 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (nedan kallad *konventionen*), där lika behandling av personer med funktionsnedsättning föreskrivs vid anställning i den offentliga sektorn, inklusive anställning i försvarsmakten.

Detta yttrande är ett svar på denna begäran.

I. Tillämpningsområdet för artikel 27.1 i konventionen och för kommissionens förslag till reservation:

^(*) Denna handling innehåller juridisk rådgivning som är skyddad enligt artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar och som Europeiska unionens råd inte har gjort tillgänglig för allmänheten. Rådet kommer att hävda sina rättigheter vid otillåtet offentliggörande.

2. I artikel 27.1. under rubriken "Arbete och sysselsättning" fastställs följande:

"1. Konventionsstaterna erkänner rätten till arbete för personer med funktionsnedsättning på lika villkor som för andra. Det innefattar rätten att kunna förtjäna sitt uppehälle genom fritt valt eller antaget arbete på arbetsmarknaden och i en arbetsmiljö som är öppen, som främjar integration och är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning.

Konventionsstaterna ska skydda och främja förverkligande av rätten till arbete, däribland för personer som förvärvar funktionsnedsättning under anställning, genom att vidta ändamålsenliga åtgärder, däribland lagstiftning, för att bl.a. göra följande:

- a) *förbjuda diskriminering på grund av funktionsnedsättning med avseende på alla frågor som gäller alla former av yrkesverksamhet, innefattande rekryteringsvillkor, anställning och sysselsättning, bibehållande av anställning, befordran samt säkra och hälsosamma arbetsförhållanden, ...*
- g) *anställa personer med funktionsnedsättning i den offentliga sektorn,*
- i) *säkerställa att skälig anpassning på arbetsplatsen erbjuds personer med funktionsnedsättning,*
- k) *främja program avseende yrkesinriktad och yrkesmässig rehabilitering, bibehållande i arbete och återinträde i arbete för personer med funktionsnedsättning..."*

Det bör noteras att även om anställning av personer med funktionshinder i försvarsmakten inte anges särskilt i den ovan citerade artikel 27.1 i konventionen, omfattar denna bestämmelse allmänt "*alla former av yrkesverksamhet*" eller "*anställning av personer med funktionsnedsättning i den offentliga sektorn*" och utesluter därför inte anställning av personer med funktionshinder i försvarsmakten. När det gäller gemenskapsrätten har EG-domstolen slagit fast att anställning i försvarsmakten betraktas som anställning i den offentliga sektorn i enlighet med gemenskapsrätten¹, och artikel 27.1 i konventionen skulle därför i denna mening omfatta denna typ av anställning också, i enlighet med gemenskapsrätten.

---

¹ Mål C-186/01 Alexander Dory mot Förbundsrepubliken Tyskland, domstolens dom av den 11 mars 2003, punkterna 2 och 33–34.

3. Enligt artikel 3.4 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000² om inrättande av en allmän ram för likabehandling (nedan kallat *direktivet*) får medlemsstater i Europeiska gemenskapen emellertid föreskriva i nationell lag att direktivet inte ska tillämpas på försvarsmakten när det gäller diskriminering på grund av funktionshinder³.

Kommissionen har överlämnat ett förslag med rekommendationen att Europeiska gemenskapens ingående av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning inte bör påverka den rätt som medlemsstaterna har enligt gemenskapsrätten att undanta försvarsmakten från tillämpningen av principen om icke-diskriminering på grund av funktionsnedsättning, förutsatt att denna rätt utövas i enlighet med gemenskapsrätten. Hela den föreslagna reservationen lyder ordagrant: "*Beträffande artikel 27.1 i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning uppmanar Europeiska gemenskapen konventionsparterna att beakta artikel 3.4 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet. Enligt denna bestämmelse får Europeiska gemenskapens medlemsstater föreskriva att direktivet inte ska tillämpas på försvarsmakten när det gäller diskriminering på grund av funktionsnedsättning. Europeiska gemenskapens tillträdande till Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning påverkar därför inte den rätt som medlemsstaterna har enligt gemenskapsrätten att undanta försvarsmakten från tillämpningen av principen om icke-diskriminering på grund av*

---

² EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

³ I artikel 3.4 i direktivet under rubriken "Tillämpningsområde" fastställs följande: "*Medlemsstaterna får föreskriva att detta direktiv inte skall tillämpas på försvarsmakten när det gäller diskriminering på grund av funktionshinder och ålder.*"

Skäl (18) i direktivet innehåller följande motivering: "*Detta direktiv får i synnerhet inte leda till att försvarsmakten, polisen, kriminalvårdsmyndigheterna eller räddningstjänsten åläggs att anställa eller ge fortsatt anställning åt personer som inte har den förmåga som krävs för att utföra samtliga uppgifter som de kan åläggas att utföra med hänsyn till dessa myndigheters legitima krav på att vara funktionsdugliga.*"

Dessutom lyder skäl (19): "*För att medlemsstaterna skall kunna fortsätta att upprätthålla försvarsmaktens kapacitet kan de välja att för hela eller delar av försvarsmakten inte tillämpa de bestämmelser i detta direktiv som rör funktionshinder och ålder. De medlemsstater som vill utöva denna rätt måste fastställa tillämpningsområdet för detta undantag.*"

funktionsnedsättning, förutsatt att denna rätt utövas i enlighet med gemenskapsrätten."

Kommissionen föreslår därför att Europeiska gemenskapen lämnar in en reservation mot artikel 27.1 i konventionen där det klargörs att medlemsstater har rätt att "*undanta försvarsmakten från tillämpningen av principen om icke-diskriminering på grund av funktionsnedsättning*", en rätt som medlemsstaterna – enligt kommission – har enligt gemenskapsrätten (nämligen enligt artikel 3.4 i direktivet) och som endast kan utövas "*i enlighet med gemenskapsrätten*".

Det föreslagna utkastet till reservation innehåller en upplysning till de övriga konventionsparterna där det förklaras att medlemsstaterna har en rätt till undantag för försvarsmakten från tillämpningen av konventionen enligt gemenskapsrätten och att gemenskapen ingår konventionen *utan att det påverkar medlemsstaternas utövande av denna rätt i framtiden*. Parterna i konventionen uppmanas att beakta detta.

4. För Europeiska gemenskapen bör noteras att det område som konventionen omfattar ligger både inom gemenskapens behörighet och medlemsstaternas behörighet⁴, och det är därför en blandad konvention. Hittills har nio medlemsstater ratificerat konventionen, nämligen SI, SE, HU, AT, IT, DE, BE, ES och UK. Endast Storbritannien har reserverat sig mot artikel 27 i konventionen på följande sätt: Reservation: *Arbete och sysselsättning – huvudsakligen artikel 27 i konventionen. Storbritannien godtar bestämmelserna i konventionen, under förutsättning att inga av förpliktelserna däri om lika behandling i arbetslivet ska tillämpas vid antagning till eller tjänstgöring inom den brittiska flottan, armén eller flygvapnet*.⁵

II. Kan Europeiska gemenskapen göra den reservation som förslagits av kommissionen?

5. Svaret på den frågan beror på följande faktorer:

---

⁴ För närmare information se juridiska avdelningens yttrande dok. ST 8321/09, punkterna 7–8.

⁵ FN:s traktatregister, information av den 17 juli 2009.

- Kriterierna enligt internationell rätt som är tillämpliga på Europeiska gemenskapen när det gäller inlämnande av reservationer mot ett multilateralt internationellt fördrag,
- den etablerade praxis för reservationer som Europeiska gemenskapen följer,
- och slutligen huruvida Europeiska gemenskapen i fråga om anställning av personer med funktionshinder i försvarsmakten har behörighet att lämna in en reservation mot artikel 27.1 i konventionen.

6. När det gäller de kriterier som fastställs i internationell rätt erinrar juridiska avdelningen om att även om Europeiska gemenskapen inte är part i 1969 års Wienkonvention om traktaträtten (nedan kallad *Wienkonventionen*), har EG-domstolen fastställt att Europeiska gemenskapen är bunden av denna konvention i den mån den återspeglar internationell sedvanerätt⁶. Bestämmelserna i Wienkonventionen om reservationer kodifierar internationell sedvanerätt och tillämpas på EG.

I artikel 19 i Wienkonventionen fastställs följande: "*En stat kan vid undertecknande, ratifikation, godtagande eller godkännande av eller anslutning till en traktat anmäla en reservation ...*". Definitionen av en reservation enligt artikel 2.1 d i Wienkonventionen lyder på följande sätt: "[det är] *en ensidig förklaring, oavsett formulering eller beteckning, avgiven av en stat vid undertecknande, ratifikation, godtagande eller godkännande av eller anslutning till en traktat i avsikt att utesluta eller modifiera rättsverkningarna av vissa bestämmelser i traktaten i förhållande till staten i fråga*".⁷ Dessutom måste en reservation formuleras skriftligt, vara förenlig med traktatens ändamål och syfte och meddelas de fördragsslutande parterna och andra stater som är berättigade att bli parter i traktaten.⁸ Den huvudsakliga rättsverkan av en reservation är att den "*modifierar så långt reservationen sträcker sig de bestämmelser i traktaten som reservationen avser för den stat som gjort reservationen i dess förhållande till denna andra part; och modifierar dessa bestämmelser i samma utsträckning för denna andra part i dess förhållande till den stat som gjort reservationen*".⁹

⁶ Se vidare: Juridiska avdelningens yttrande ST 16282/08, särskilt punkterna 12–13, och t.ex. mål C-286/90 Poulsen och Diva Navigation, REG 1992 s. I-6019, punkt 9 och mål C-162/96 A. Racke GmbH & Co mot Hauptzollamt Mainz, REG 1998 s. I-3655, punkt 46, eller mål T-115/94 Opel Austria mot rådet, REG 1997 s. II-39, punkterna 90–93 etc.

⁷ Se vidare: definitionen i utkastet till riktlinjer 1.1. i ILC:s *Guide to Practice*, ILC:s rapport från 54:e sessionen 2002, s. 50.

⁸ Artiklarna 19–23 i Wienkonventionen.

⁹ Artikel 21.1–2 i Wienkonventionen.

I praktiken brukar detta innebära att en part i en traktat i ett ensidigt uttalande förklarar att den inte samtycker till att vara bunden av en viss bestämmelse eller vissa bestämmelser i en multilateral traktat och följaktligen helt enkelt utesluter en eller flera bestämmelser som reservationen avser från de traktatvillkor som gäller mellan parterna¹⁰.

Reservationer bör särskiljas från tolkningsförklaringar, eftersom de sistnämnda är politiska tillkännagivanden och vanligtvis görs i informationssyfte eller ibland i annat internt syfte för en part, utan någon rättsligt bindande verkan för de andra parterna i traktaten. Huruvida ett uttalande är en reservation eller en tolkningsförklaring beror på dess innehåll och syfte.¹¹

Det bör noteras att konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning uttryckligen medger att konventionsstater (och regionala organisationer som ansluter sig) reserverar sig mot alla bestämmelser i konventionen, under förutsättning att reservationerna är förenliga med konventionens ändamål och syfte.¹² Därav följer att Europeiska gemenskapen enligt internationell rätt är berättigad att reservera sig mot konventionen om funktionshindrades rättigheter i frågor som ligger inom gemenskapens behörighet och under förutsättning att en sådan reservation är formulerad i enlighet med ovanstående krav i Wienkonventionen.

7. Det finns en omfattande praxis av reservationer från Europeiska gemenskapen mot multilaterala konventioner som omfattar både gemenskapens exklusiva behörighet och behörighet för gemenskapen och dess medlemsstater (blandade konventioner). Gemenskapen har t.ex. reserverat sig mot i) den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (när det gäller tullunionen och gemensam handelspolitik)¹³, ii) konventionen om tullbehandling av poolcontainrar i internationell trafik (när det gäller

---

¹⁰ Se bl.a.: Legality of the Use of Force (Lagligheten i användande av våld) (Jugoslavien mot USA), Beslut om interimistiska åtgärder, Internationella domstolens rättsfallssamling 1999, s. 916, 924 och målet Fisheries Jurisdiction (Spanien mot Kanada), Internationella domstolens rättsfallssamling, 1998, s. 432. Se även som ett särskilt exempel målet om franskbrittiska kontinentalsockeln, Cmnd 7438, s. 43; 54 ILR, s. 50.

¹¹ Se bl.a. målet Belilos 1988, Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, Serie A, nr 132. Se även M. Shaw: International law (4:e upplagan), Cambridge 2006, s. 824 och följande.

¹² Se bl.a. målet om reservationer mot konventionen om folkmord, Internationella domstolens rättsfallssamling, 1951, s.15; 18 ILR, s. 364. Se likaså artiklarna 46 och 44.2 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

¹³ Rådets beslut 94/798/EG av den 8 december 1994 om godkännande, på gemenskapens vägnar, av bilagorna E.7 och F.4 till den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden, EGT L 331, 21.12.1994, s. 11, se särskilt artikel 1.

gemensam handelspolitik)¹⁴ och iii) konventionen om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor, som ligger både inom gemenskapens och dess medlemsstaters behörighet¹⁵.

Nedan följer exempel på formuleringar i samband med gemenskapens reservationer mot multilaterala fördrag inom gemenskapens och dess medlemsstaters behörighetsområde:

- a) Rådets beslut 1999/575/EG av den 23 mars 1998 om att gemenskapen ska ingå den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål (som ligger inom både gemenskapens och dess medlemsstaters behörighetsområde) innehåller följande formulering: "*Med tillämpning av artikel 34.1 i den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål **förklarar Europeiska gemenskapen att den inte anser sig bunden av skyldigheten** att lämna statistiska uppgifter enligt artikel 28.1 i nämnda konvention.*"¹⁶ (vår markering)
- b) Rådets beslut 88/355/EEG av den 7 juni 1988 om godtagande på gemenskapens vägnar av bilaga B.2 till den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (som också är en blandad konvention) innehåller följande formulering: "*Artikel 1. Bilaga B.2 till den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden, om befrielse från tullar och andra importavgifter för varor som förtullas, godtas härmed på gemenskapens vägnar **med ett generellt förbehåll** och med förbehåll beträffande normerna 3, 21, 28 och 34 och*

---

¹⁴ Rådets beslut 95/137/EG om gemenskapens undertecknande utan ratifikationsförbehåll av Konventionen om tullbehandling av poolcontainrar, i internationell trafik, EGT L 91, 22.04.1995, s. 45.

¹⁵ Rådets beslut 98/685/EG av den 23 mars 1998, EGT L 326, 3.12.1998, s. 1. Reservationen återfinns på sidan 3 i bilagan till beslutet, där det konstateras att medlemsstaterna i gemenskapen i sina ömsesidiga förbindelser kommer att tillämpa gemenskapens interna bestämmelser inom samma område i stället för vissa bestämmelser i konventionen.

¹⁶ EGT L 222, 24.8.1999, s. 29, se särskilt artiklarna 1 och 2.2 i beslutet.

*rekommendationerna 10, 16, 18, 19, 20, 23, 27, 29, 32, 33 och 35. Texten till bilaga B.2 är, tillsammans med förbehållen, bifogad detta beslut." Bilagan till det ovannämnda beslutet innehåller följande allmänna förbehåll: 1." **Gemenskapslagstiftningen omfattar i allmänhet bestämmelserna i denna bilaga. Vid behov skall dock medlemsstaterna själva anmäla förbehåll i den mån som gemenskapslagstiftningen gör det möjligt för dem att i vissa fall bibehålla sina nationella bestämmelser.**"¹⁷ (vår markering)*

Av gemenskapspraxis framgår följaktligen gemenskapens befogenheter att lämna in reservationer mot multilaterala fördrag, även då området för sådana reservationer gäller gemenskapens och dess medlemsstaters behörighetsområden.

8. Den situation som uppstått genom reservationen mot konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är alltså inte ny. Kommissionens utkast till reservation gäller konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som är ett blandat avtal, och närmare bestämt artikel 27.1 i konventionen (arbete och sysselsättning), ett område där gemenskapen redan har utövat sin inre behörighet genom antagandet av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, om än inte fullt ut eftersom direktivet inte syftar till total harmonisering.¹⁸ Gemenskapens behörighet är således inte exklusiv när det gäller konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i allmänhet och när det gäller artikel 27.1 i synnerhet, som endast delvis omfattas av direktivet (artikel 3.4). Det finns åtminstone delvis gemenskapsbehörighet i frågor som rör arbetsvillkoren i försvarsmakten.

---

¹⁷ EGT L 161, 28.6.1988, s. 3, se särskilt s.10–11. En annan formulering av en sådan allmän reservation återfinns t.ex. i rådets beslut 88/365/EEG på samma område (om godtagande av bilaga E.4 till den tidigare nämnda internationella konventionen) där följande fastslås: *"1. Generellt förbehåll. Gemenskapens lagstiftning omfattar generellt bestämmelserna i denna bilaga. På de områden som inte omfattas av gemenskapslagstiftningen gör dock medlemsstaterna vid behov sina egna förbehåll."* EGT L 161, 28.6.1988, s. 15. (vår markering).

¹⁸ Se bl.a. skäl 14, 22 eller 28 i direktivet, där dithörande frågor överläts till nationell lagstiftning och skäl 28 där man till och med betonar att "i detta direktiv fastställs minimikrav, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla mer förmånliga bestämmelser".

EG-domstolen har fastslagit följande:

*"Även om det ankommer på medlemsstaterna, som skall besluta om lämpliga åtgärder för att säkerställa inre och yttre säkerhet, att besluta om organisationen av försvarsmakten, betyder det inte att sådana beslut helt och hållet måste falla utanför gemenskapsrätten. Beslut som medlemsstaterna fattar i fråga om anställning, yrkesutbildning och arbetsvillkor inom försvarsmakten i syfte att säkerställa stridsdugligheten, och vilka motiveras av skyddet för allmän säkerhet, faller således inte generellt utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde."*¹⁹

Vidare har domstolen fastslagit följande, i fråga om artikel 3.4 i direktivet:

*"Vid fastställandet av räckvidden av ett undantag från en individuell rättighet, såsom likabehandlingen av kvinnor och män, måste dessutom hänsyn tas till proportionalitetsprincipen, som är en allmän princip i gemenskapsrätten. Enligt denna princip får undantagen inte gå utöver gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå det eftersträlvade målet samt skall likabehandlingsprincipen så långt det är möjligt förenas med de krav på allmän säkerhet som bestämmer villkoren för den ifrågavarande verksamhetens utförande."*²⁰

9. Juridiska avdelningen anser därför att gemenskapen har befogenhet att reservera sig mot artikel 27.1 i konventionen i den mån artikel 27.1 omfattas av EG-direktivet artikel 3.1, där följande fastställs: *"Inom ramen för gemenskapens befogenheter skall detta **direktiv tillämpas på alla personer, såväl inom den offentliga som den privata sektorn, inklusive offentliga organ.**"* (vår markering). Konsekvensen av den bestämmelsen är att direktivet också ska tillämpas på personer med funktionsnedsättning som är anställda i försvarsmakten. Medlemsstaterna är dock berättigade att, vid behov, lämna in egna reservationer mot konventionen i den mån de, enligt artikel 3.4 i direktivet, använder sig av rätten att, genom nationell lagstiftning, utesluta försvarsmakten från tillämpningen av direktivet²¹.

---

¹⁹ Mål C-273/97 Angela Maria Sirdar mot The Army Board och Secretary of State for Defence, domstolens dom av den 26 oktober 1999, punkterna 15–16, 20. Likaså mål C-285/98 Tanja Kreil mot Förbundsrepubliken Tyskland, domstolens dom av den 11 januari 2000, punkterna 15–16.

²⁰ Mål C-222/84 Johnston mot Chief Constable of the Royal Ulster Constabulary (1986) REG 1651, punkt 38 samt mål C-273/97 Sirdar, dom, punkt 26.

²¹ Se bl.a. Storbritanniens reservation avseende artikel 27 i konventionen, som nämns i punkt 4 ovan.

III. Förslag till utarbetande av ändringar i utkastet till reservation som kommissionen har överlämnat:

10. Mot bakgrund av ovanstående drar juridiska avdelningen slutsatsen att den nuvarande formuleringen av utkastet till reservation bör ändras på följande sätt:
- a) En uttrycklig hänvisning till reservationen bör göras i ingressen i utkastet till rådets beslut, och en motivering till varför den behövs.
  - b) I den andra punkten i reservationen på sidan 6 i utkastet till rådets beslut (bilaga II.2) bör följande text utgå: ", förutsatt att denna rätt utövas i enlighet med gemenskapsrätten,". En sådan hänvisning är överflödigt, eftersom det gäller en intern fråga för EG och dess medlemsstater, och skulle mycket väl kunna skapa en rättslig osäkerhet hos de andra parterna i konventionen.

Juridiska avdelningen föreslår följande reservationstext: *Europeiska gemenskapen konstaterar att enligt gemenskapsrätten (främst rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet), får medlemsstaterna, vid behov, lämna in egna reservationer mot artikel 27.1 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i den mån artikel 3.4 i ovannämnda direktiv ger dem rätt att undanta icke-diskriminering på grund av funktionsnedsättning vid anställning i försvarsmakten från direktivets tillämpningsområde. Gemenskapen konstaterar därmed att den ingår konventionen utan att det påverkar den ovannämnda rättigheten som medlemsstaterna har enligt gemenskapsrätten.*

IV. Slutsats

11. Juridiska avdelningen anser att gemenskapen har befogenhet att reservera sig mot artikel 27.1 i konventionen i den mån genomförandet av den artikeln omfattas av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet och således ligger inom gemenskapens behörighetsområde. Medlemsstaterna är också berättigade att reservera sig mot samma artikel inom de gränser som fastställs i artikel 3.4 i detta direktiv.
  12. Ett utkast till gemenskapens reservation föreslås i punkt 10 ovan.
-